ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 20ής Ιουνίου 2002 *

Στην υπόθεση C-401/99,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Peter Heinrich Thomsen

και

Amt für ländliche Räume Husum,

παρεμβαίνοντες:

Helga Henningsen,

Ute Henningsen

και

Peter Henningsen,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 7, παράγραφος 2, και 9, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από την N. Colneric, πρόεδρο του δεύτερου τμήματος, προεδρεύουσα του έκτου τμήματος, και τους C. Gulmann και Β. Σκουρή (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο P. H. Thomsen, εκπροσωπούμενος από τον U. Jensen, Rechtsanwalt,

— το Amt für ländliche Räume Husum, εκπροσωπούμενο από την B. Mildenstein,

— οι H. Henningsen, U. Henningsen και P. Henningsen, εκπροσωπούμενοι από τον A. Piltz, Rechtsanwalt,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον W. -D. Plessing και την B. Muttelsee-Schön,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Niejahr,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του P. H. Thomsen, της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 7ης Ιουνίου 2001,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Οκτωβρίου 1999, το Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 7, παράγραφος 2, και 9, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν κατά την εκδίκαση διαφοράς μεταξύ του P. H. Thomsen και του Amt für ländliche Räume Husum, σχετικά με την απόφαση του τελευταίου αυτού περί χορηγήσεως, κατόπιν της λήξεως της ισχύος της συμβάσεως μισθώσεως, των ποσοτήτων αναφοράς που συνόδευαν τη μισθωθείσα από τον P. H. Thomsen εκμετάλλευση στους Helga, Ute και Peter Henningsen, οι οποίοι είχαν καταστεί κύριοι της εκμετάλλευσης αυτής κατόπιν κληρονομικής διαδοχής.

Νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Το 1984, δεδομένου ότι εξακολουθούσε να μην υπάρχει ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 10), ένα σύστημα συμπληρωματικών εισφορών επί του γάλακτος. Κατά το άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 856/84, οφείλεται συμπληρωματική εισφορά για τις ποσότητες γάλακτος που υπερβαίνουν την εκάστοτε καθοριζόμενη ποσότητα αναφοράς.

4 Οι γενικοί κανόνες για την επιβολή της συμπληρωματικής εισφοράς καθορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13).

5 Ο κανονισμός 857/84 καταργήθηκε με τον κανονισμό 3950/92, ο οποίος παρέτεινε την ισχύ αυτού του συστήματος συμπληρωματικής εισφοράς μέχρι την 1η Απριλίου 2000, ενώ αρχικά προβλεπόταν ότι θα ίσχυε μέχρι την 1η Απριλίου 1993.

6 Το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3950/92 προβλέπει τα εξής:

«[...] οι ποσότητες αναφοράς τις οποίες διαθέτουν οι παραγωγοί που δεν έχουν θέσει σε εμπορία γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα για περίοδο δώδεκα μηνών προστίθενται στο εθνικό απόθεμα και μπορούν να ανακατανεμηθούν σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο. Όταν ο παραγωγός ξαναρχίζει την παραγωγή γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων εντός προθεσμίας που καθορίζει το κράτος μέλος, του χορηγείται ποσότητα αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, το αργότερο την 1η Απριλίου που έπεται της ημερομηνίας υποβολής της αίτησής του.»

7 Το άρθρο 7 του κανονισμού 3950/92 ορίζει τα εξής:

«1. Η διαθέσιμη σε μια εκμετάλλευση ποσότητα αναφοράς μεταβιβάζεται μαζί με την εκμετάλλευση σε περίπτωση πωλήσεως, εκμισθώσεως ή κληρονομικής μεταβιβάσεως στους παραγωγούς στους οποίους περιέρχεται, σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζουν τα κράτη μέλη λαμβάνοντας υπόψη τις χρησιμοποιούμενες για τη γαλακτοκομική παραγωγή εκτάσεις ή άλλα αντικειμενικά κριτήρια και ενδεχομένως συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων πλευρών. Το μέρος της ποσότητας αναφοράς το οποίο ενδεχομένως δεν μεταβιβάζεται με την εκμετάλλευση προστίθεται στο εθνικό απόθεμα.

[...]

2. Ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των μερών, στην περίπτωση αγροτικών μισθώσεων που εκπνέουν χωρίς δυνατότητα παράτασης της μίσθωσης με ανάλογους όρους ή σε περιπτώσεις που [παράγουν] συγκρίσιμα νομικά αποτελέσματα, οι διαθέσιμες ποσότητες αναφοράς στις εν λόγω εκμεταλλεύσεις μεταβιβάζονται συνολικά ή εν μέρει στους παραγωγούς οι οποίοι τις ξαναπαίρνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπίσει ή πρόκειται να θεσπίσουν τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών.»

8 Το άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 3950/92 παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα «να παρέχουν στους παραγωγούς, που αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εγκαταλείψουν οριστικά μέρος ή το σύνολο της γαλακτοκομικής τους παραγωγής, αποζημίωση, καταβαλλόμενη σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις, και να τροφοδοτούν το εθνικό απόθεμα με τις ποσότητες αναφοράς που αποδεσμεύονται με τον τρόπο αυτό».

9 Το άρθρο 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1560/93 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 154, σ. 30), δίδει στην έννοια «παραγωγός» τον εξής ορισμό:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

[...]

γ) παραγωγός: κάτοχος γεωργικής εκμετάλλευσης, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, η εκμετάλλευση των οποίων βρίσκεται στο γεωγραφικό έδαφος ενός κράτους μέλους:

— που πωλεί γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα απευθείας στον καταναλωτή

ή/και

— που παραδίδει στον αγοραστή.»

Η εθνική νομοθεσία

10 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ρύθμισε τη μεταβίβαση των ποσοτήτων αναφοράς με τη Milchgarantiemengenverordnung (κανονιστική απόφαση περί εγγυημένων ποσοτήτων γάλακτος), της 21ης Μαρτίου 1994 (BGBl. 1994 I, σ. 586), όπως τροποποιήθηκε με την 31η Änderungsverordnung (τροποποιητική κανονιστική απόφαση), της 3ης Αυγούστου 1994 (BGBl. 1994 I, σ. 2050), και την 32η Änderungsverordnung, της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 (BGBl. 1994 I, σ. 2575, στο εξής: MGV).

11 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, της MGV, σε περίπτωση μισθώσεως τμήματος εκμεταλλεύσεως, μεταβιβάζεται συγχρόνως στον μισθωτή η ανάλογη ποσότητα αναφοράς. Η ποσότητα αυτή ισούται με τον λόγο της εκτάσεως του μισθωμένου τμήματος της εκμεταλλεύσεως που χρησιμοποιείται για γαλακτοπαραγωγή προς τη συνολική έκταση της εκμεταλλεύσεως.

12 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, της MGV, αν ο μισθωτής δεν μπορεί να παρατείνει την ισχύ της συμβάσεως και θέλει να συνεχίσει τη γαλακτοπαραγωγή, μεταβιβάζεται στον εκμισθωτή το ήμισυ των σχετικών ποσοτήτων αναφοράς, με ανώτατο όριο τα 2 500 χιλιόγραμμα ανά εκτάριο (kg/ha). Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει, αν ο εκμισθωτής χρειάζεται τις ποσότητες αναφοράς για να παραγάγει γάλα για λογαριασμό του ή για λογαριασμό του/της συζύγου του ή των τέκνων του.

13 Κατά το άρθρο 9 της MGV, ο γαλακτοπαραγωγός πρέπει να προσκομίσει στον αγοραστή πιστοποιητικό που να έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του Land, εν προκειμένω από το Amt für ländliche Räume Husum, και στο οποίο να αναγράφονται η μεταβιβαζόμενη ποσότητα αναφοράς, η ημερομηνία της μεταβιβάσεως, ο μεταβιβάζων γαλακτοπαραγωγός και η περιεκτικότητα της εν λόγω ποσότητας σε λιπαρά.

14 Σε περίπτωση που ο εκμισθωτής εκμισθώνει αμέσως τις σχετικές εκτάσεις σε νέο μισθωτή, εκδίδεται κατ' αρχάς ένα πρώτο πιστοποιητικό για τη μεταβίβαση των ποσοτήτων αναφοράς από τον πρώτο μισθωτή στον εκμισθωτή και στη συνέχεια η αρμόδια αρχή εκδίδει ένα δεύτερο πιστοποιητικό για τη μεταβίβαση των ποσοτήτων αναφοράς από τον εκμισθωτή στον νέο μισθωτή.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

15 Ο P. H. Thomsen διαχειζόταν εκμετάλλευση γαλακτοπαραγωγής από την 1η Ιουλίου 1982, αρχικά σε συνεργασία με τον πατέρα του, υπό μορφή εταιρίας του αστικού δικαίου, και στη συνέχεια, μετά τη λύση της εταιρίας αυτής, μόνος του. Στις 30 Απριλίου 1981 ο πατέρας του P. H. Thomsen μίσθωσε από τον P. Henningsen μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1993 γεωργικές εκτάσεις των οποίων η συνολική επιφάνεια ανερχόταν σε 34,29 εκτάρια (ha). Ο P. Henningsen πέθανε το 1991 και οι κληρονόμοι του, οι H. Henningsen, U. Henningsen και P. Henningsen, παρεμβαίνοντες στην κύρια δίκη, προέβησαν, με έγγραφο της 20ής Αυγούστου 1993, σε έκτακτη καταγγελία της συμβάσεως μισθώσεως. Κατόπιν συμβιβασμού που επιτεύχθηκε ενώπιον του αρμόδιου Landwirtschaftsgericht και ο οποίος προέβλεπε, μεταξύ άλλων, την παράταση της ισχύος της συμβάσεως μισθώσεως μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1995, ο P. H. Thomsen και ο πατέρας του απέδωσαν κατά την ημερομηνία αυτή τα μίσθια στους κληρονόμους του P. Henningsen.

16 Κατόπιν αιτήσεως των κληρονόμων αυτών της 24ης Νοεμβρίου 1995, το Amt für ländliche Räume Husum εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 1996 απόφαση με την οποία πιστοποιούσε ότι από την 1η Οκτωβρίου 1995 είχε μεταβιβαστεί στους κληρονόμους

αυτούς, ως εκμισθωτές τμήματος της εκμεταλλεύσεως, ποσότητα αναφοράς που αναλογούσε σε καθαρή γεωργική έκταση 34,29 ha. Η έκδοση της αποφάσεως αυτής είχε στηριχθεί στο άρθρο 7, παράγραφοι 2 και 4, της MGV.

17 Ο P. H. Thomsen, κατόπιν της απορρίψεως από την καθής στην κύρια δίκη διοικητική αρχή της προσφυγής του, άσκησε ενώπιον του αρμόδιου Verwaltungsgericht προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 16ης Ιανουαρίου 1996, όπως είχε διαμορφωθεί με την απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1996 που εκδόθηκε επί της διοικητικής προσφυγής του. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι, κατά τις εφαρμοστέες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, οι ποσότητες αναφοράς μπορούν να μεταβιβάζονται μόνο σε παραγωγούς γάλακτος. Κατά τον προσφεύγοντα, οι κληρονόμοι του P. Henningsen ουδέποτε υπήρξαν παραγωγοί γάλακτος ούτε είχαν την πρόθεση να εκμεταλλευθούν τις σχετικές εκτάσεις για να παραγάγουν γάλα στο μέλλον.

18 Με απόφαση της 23ης Μαρτίου 1998 το αρμόδιο Verwaltungsgericht απέρριψε την προσφυγή του P. H. Thomsen, με το σκεπτικό ότι η έννοια «παραγωγός», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, πρέπει, λαμβανομένων υπόψη και των άλλων διατάξεων του εν λόγω κανονισμού, να ερμηνεύεται ευρέως, δηλαδή καλύπτει τόσο τους πρώην όσο και τους εν δυνάμει παραγωγούς. Κατά το δικαστήριο αυτό, ως «γαλακτοπαραγωγός» νοείται συνεπώς όποιος δικαιούται ποσότητες αναφοράς, έστω και αν ούτε πωλεί ούτε παραδίδει γάλα κατά την κρίσιμη ημερομηνία.

19 Ο P. H. Thomsen άσκησε έφεση κατά της ανωτέρω αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Το τελευταίο αυτό επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την ερμηνεία του Verwaltungsgericht, η έννοια «παραγωγός», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92, καλύπτει τόσο τους παλαιούς παραγωγούς γάλακτος όσο και τους μελλοντικούς, δηλαδή τους εν δυνάμει, «παραγωγούς».

20 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η ανωτέρω ερμηνεία είναι ορθή. Κατά την κρίση του, το γράμμα του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92 είναι σαφές και το συμπέρασμα από τη γραμματική ερμηνεία της διατάξεως αυτής είναι ότι η μεταβί-

βαση των ποσοτήτων αναφοράς κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 3950/92 μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον όταν αυτός στον οποίο περιέρχεται η εκμετάλλευση είναι ήδη παραγωγός κατά το χρονικό σημείο της μεταβιβάσεως ή τουλάχιστον γίνεται παραγωγός από το χρονικό αυτό σημείο.

21 Αντίθετα, οι προϋποθέσεις του άρθρου 7 του κανονισμού 3950/92 δεν πληρούνται, αν ορισμένα τμήματα της εκμεταλλεύσεως στα οποία αντιστοιχούν ποσότητες αναφοράς μεταβιβάζονται, κατόπιν πωλήσεως, μισθώσεως ή αποδόσεως μισθωμένων εκτάσεων, σε πρόσωπο που δεν είναι παραγωγός και δεν έχει την πρόθεση να αρχίσει τη γαλακτοκομική παραγωγή ή έστω να μεταβιβάσει προς τον σκοπό αυτό τις εν λόγω εκτάσεις σε τρίτους. Το αιτούν δικαστήριο προσθέτει συναφώς ότι, όταν ίσχυε ο κανονισμός 857/84, το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) δέχθηκε ότι ήταν επίσης δυνατή, στο πλαίσιο του κανονισμού εκείνου, η «μεταβατική απόκτηση» ποσοτήτων αναφοράς, η οποία μπορούσε να πιστοποιηθεί. Η ερμηνεία όμως αυτή δύσκολα θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με το γράμμα του κανονισμού 3950/92.

22 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι η κατά γράμμα εφαρμογή του άρθρου 7, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92 είναι σύμφωνη με τους σκοπούς του εν λόγω κανονισμού. Συγχρόνως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η απορρέουσα από τη MGV επιδίωξη του νομοθέτη να περιέρχονται οι ποσότητες αναφοράς στους παραγωγούς που εξαρτώνται από τις ποσότητες αυτές για την εκμετάλλευση των εκτάσεών τους. Από τις εκτελεστικές διατάξεις που περιέχει η MGV συνάγεται όμως ότι ο Γερμανός νομοθέτης έχει προσδώσει άλλη έννοια στο άρθρο 7 του κανονισμού 3950/92.

23 Λαμβάνοντας υπόψη αυτό το νομικό και πραγματικό πλαίσιο, το Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht έκρινε σκόπιμο να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς

στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, την έννοια ότι, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος συμβάσεων αγροτικών μισθώσεων, οι διαθέσιμες ποσότητες αναφοράς στις οικείες εκμεταλλεύσεις μπορούν να μεταβιβάζονται εν όλω ή εν μέρει, σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπίσει ή πρέπει να θεσπίσουν τα κράτη μέλη λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών, μόνον εφόσον οι εκμισθωτές κατά τον χρόνο αποδόσεως του μισθίου είναι παραγωγοί, υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92;

2) Σε περίπτωση κατά την οποία στην έννοια του παραγωγού, η οποία χρησιμοποιείται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, πρέπει να δοθεί ευρύτερη ερμηνεία, ερωτάται το εξής: Είναι στις περιπτώσεις αυτές δυνατή η μεταβίβαση ακόμη και όταν οι εκμισθωτές δεν έχουν την πρόθεση να αρχίσουν την εμπορία γαλακτοκομικών προϊόντων, αλλά θέλουν να μεταβιβάσουν τις ποσότητες αναφοράς μαζί με τις υπό εκμετάλλευση εκτάσεις σε τρίτους;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα, ερωτάται το εξής: Πρέπει οι τρίτοι στους οποίους πρόκειται να μεταβιβαστούν οι ποσότητες αναφοράς να είναι οπωσδήποτε παραγωγοί, υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

24 Με τα τρία ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσία αν το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος συμβάσεως αγροτικής μισθώσεως εκμεταλλεύσεως στην οποία παράγεται γάλα, η μερική ή ολική μεταβίβαση στον εκμισθωτή της ποσότητας αναφοράς που συναρτάται προς την εν λόγω εκμετάλλευση είναι δυνατή όχι μόνο όταν ο εκμισθωτής αυτός έχει την ιδιότητα του παραγωγού γάλακτος κατά τη λήξη της συμβάσεως μισθώσεως, αλλά και όταν αναλαμβάνει τη δέσμευση να ασκήσει δραστηριότητα γαλακτοπαραγωγού ή μεταβιβάζει τη διαθέσιμη ποσότητα αναφοράς σε τρίτον που είναι γαλακτοπαραγωγός.

Οι παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο

25 Ο P. H. Thomsen ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, κατά τη λήξη της ισχύος συμβάσεως αγροτικής μισθώσεως, οι ποσότητες αναφοράς που συναρτώνται προς τις οικείες εκτάσεις δεν μπορούν να μεταβιβάζονται στον εκμισθωτή παρά μόνον αν είναι ο ίδιος παραγωγός υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού.

26 Κατά τον P. H. Thomsen, ο μόνος λόγος για τον οποίο η έννοια του «παραγωγού» θα μπορούσε να ερμηνευθεί ευρύτερα, παρά τον ορισμό που δίδεται με το άρθρο 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92, θα ήταν η αποφυγή υπάρξεως των εννόμων συνεπειών τις οποίες προδήλως δεν επιδίωκε ο κοινοτικός νομοθέτης. Αυτό όμως δεν συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης. Συναφώς ο P. H. Thomsen τονίζει ότι από πολλές διατάξεις του κανονισμού 3950/92 προκύπτει σαφώς ότι ο σκοπός του είναι, αφενός, να παραμείνει αμετάβλητη η γαλακτοκομική παραγωγή που υπήρχε πριν από τη θέσπισή του και, αφετέρου, να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των υφισταμένων εκμεταλλεύσεων που είναι ικανές να αναπτυχθούν. Με τον κανονισμό αυτό δεν επιδιώκεται η αύξηση της περιουσίας των εχόντων ακίνητη περιουσία ή η παροχή σ' αυτούς πρόσθετων περιουσιακών οφελών, εφόσον, όπως και οι κληρονόμοι του P. Henningsen, δεν είναι παραγωγοί γάλακτος και δεν προτίθενται να αρχίσουν να παράγουν γάλα.

27 Το Amt für ländliche Räume Husum, οι κληρονόμοι του P. Henningsen και η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζουν κατ' ουσία ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92 επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν διατάξεις που να προβλέπουν ότι, κατά τη λήξη της αγρομισθώσεως, οι διαθέσιμες ποσότητες αναφοράς μεταβιβάζονται στον εκμισθωτή, ακόμη και αν ο εκμισθωτής αυτός δεν είναι, κατά τη λήξη της μισθώσεως, παραγωγός γάλακτος. Οι ανωτέρω φρονούν ότι, στο πλαίσιο του εν λόγω άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, η έννοια του παραγωγού πρέπει να ερμηνευθεί ως καλύπτουσα τόσο τους παλαιούς όσο και τους μέλλοντες παραγωγούς γάλακτος. Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους, επικαλούνται κυρίως τα άρθρα 5, δεύτερο εδάφιο, και 8, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού

3950/92, από τα οποία προκύπτει, κατ' αυτούς, ότι επιτρέπεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η μεταβίβαση ποσοτήτων αναφοράς ακόμη και σε μέλλοντες παραγωγούς.

28 Οι κληρονόμοι του P. Henningsen προσθέτουν ότι το άρθρο 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92 δεν αποσκοπεί στον περιορισμό των δικαιωμάτων ως προς την απόδοση των γαιών ούτε στον προσδιορισμό των προσώπων στα οποία μπορούν να μεταβιβάζονται οι ποσότητες αναφοράς. Συγκεκριμένα, ο μόνος σκοπός που εξυπηρετεί ο ορισμός της έννοιας του παραγωγού στην εν λόγω διάταξη είναι ο προσδιορισμός των οφειλετών της συμπληρωματικής εισφοράς. Οι εν λόγω κληρονόμοι ισχυρίζονται ότι η αρχή ότι οι ποσότητες αναφοράς έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με τη γη και η αρχή ότι, επομένως, οι ποσότητες αναφοράς μεταβιβάζονται στον εκμισθωτή σε περίπτωση αποδόσεως των μισθωμένων εκτάσεων δικαιολογούνται βάσει της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι οποιοσδήποτε εκμισθωτής ενδέχεται να αντιμετωπίζει, κατά τη σύναψη της συμβάσεως μισθώσεως, τη δυνατότητα να αρχίσει να παράγει γάλα μετά την απόδοση των γαιών που αφορά η εν λόγω μίσθωση.

29 Οι κληρονόμοι του P. Henningsen καταλήγουν επομένως στο συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, οι ποσότητες αναφοράς που συναρτώνται προς τις μισθωμένες βάσει συμβάσεως αγρομισθώσεως εκτάσεις μεταβιβάζονται στους εκμισθωτές, ακόμη και όταν οι εκμισθωτές αυτοί δεν είναι, κατά το εν λόγω χρονικό σημείο, παραγωγοί γάλακτος ή δεν προτίθενται να καταστούν παραγωγοί γάλακτος, καθώς και όταν προτίθενται να μεταβιβάσουν τις εκτάσεις αυτές, κατόπιν πωλήσεως ή μισθώσεως, σε τρίτο, ο οποίος δεν είναι παραγωγός κατά την ημερομηνία συνάψεως της σχετικής συμβάσεως.

30 Αντίθετα, επί του τελευταίου αυτού σημείου, η Γερμανική Κυβέρνηση δεν συμφωνεί με την ερμηνεία των κληρονόμων του P. Henningsen. Η κυβέρνηση αυτή υποστηρίζει ότι η μεταβίβαση των ποσοτήτων αναφοράς στον εκμισθωτή είναι μεν δυνατή όταν ο εκμισθωτής δεν προτίθεται να αρχίσει ο ίδιος την παραγωγή γάλακτος, αλλά μόνον υπό την προϋπόθεση ότι προτίθεται να μεταβιβάσει τις ποσότητες αναφοράς σε τρίτο, μαζί με τις οικείες εκτάσεις. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να είναι παραγωγός, υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92, αυτός που αναλαμβάνει τελικά τις εν λόγω εκτάσεις.

31 Η Επιτροπή, αναφερόμενη κυρίως στη νομολογία του Δικαστηρίου, και συγκεκριμένα στις αποφάσεις της 15ης Ιανουαρίου 1991, C-341/89, Ballmann (Συλλογή 1991, σ. I-25), και της 17ης Απριλίου 1997, C-15/95, EARL de Kerlast (Συλλογή 1997, σ. I-1961), προτείνει να δοθεί στα τρία προδικαστικά ερωτήματα η απάντηση ότι, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος συμβάσεως αγροτικής μισθώσεως, η διαθέσιμη ποσότητα αναφοράς στην οικεία εκμετάλλευση μπορεί να μεταβιβάζεται εν όλω ή εν μέρει, σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπίσει ή πρέπει να θεσπίσουν τα κράτη μέλη λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών, στο πρόσωπο που αναλαμβάνει την εκμετάλλευση μετά τη λήξη της μισθώσεως — ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για τον εκμισθωτή ή για νέο μισθωτή — μόνον εφόσον το πρόσωπο αυτό είναι, κατά τον χρόνο αναλήψεως της εκμεταλλεύσεως, παραγωγός υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92.

Απάντηση του Δικαστηρίου

32 Πρέπει ευθύς εξαρχής να υπομνησθεί ότι από την εν γένει οικονομία της ρυθμίσεως για τη συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος συνάγεται ότι στους γεωργοκτηνοτρόφους δεν χορηγείται ποσότητα αναφοράς παρά μόνο εφόσον έχουν την ιδιότητα του παραγωγού. Κατά συνέπεια, προκειμένου να δοθεί η κατάλληλη απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα, ως σημείο εκκινήσεως πρέπει να ληφθεί η κατά την επίμαχη ρύθμιση έννοια «παραγωγός», η οποία εν προκειμένω ορίζεται από το άρθρο 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92 (προπαρατεθείσα απόφαση Ballmann, σκέψη 9).

33 Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, στην περίπτωση μισθώσεως κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 3950/92, ο μισθωτής μπορεί να λάβει την ποσότητα αναφοράς που συναρτάται προς τις ανήκουσες στην εκμετάλλευση εκτάσεις μόνον εφόσον έχει, ως κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως, την ιδιότητα του παραγωγού κατά την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού. Ομοίως, σε περίπτωση μεταβιβάσεως ήδη χορηγηθείσας ποσότητας αναφοράς, ο προς ον η μεταβίβαση ο οποίος αναλαμβάνει τις εκτάσεις πρέπει να έχει την ιδιότητα αυτή του παραγωγού για να είναι δυνατόν να του μεταβιβαστεί η συναρτώμενη προς τις εκτάσεις ποσότητα αναφοράς (βλ. συναφώς την προπαρατεθείσα απόφαση EARL de Kerlast, σκέψη 24).

34 Μολονότι η νομολογία αυτή αναπτύχθηκε σε σχέση με το άρθρο 7, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3950/92, που ρυθμίζει μόνο τη μεταβίβαση των ποσοτήτων αναφοράς στον μισθωτή (σε περίπτωση αγροτικής μισθώσεως) και στον αγοραστή ή κληρονόμο της εκμεταλλεύσεως (σε περίπτωση πωλήσεως ή κληρονομικής διαδοχής), επιβάλλεται να γίνει δεκτό ότι ούτε από τη διάταξη αυτή ούτε από την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 7 μπορεί να συναχθεί διαφορετική ερμηνεία των κανόνων για τη μεταβίβαση της ποσότητας αναφοράς.

35 Συναφώς επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι, πρώτον, το άρθρο 7, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3950/92 και η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου κάνουν λόγο ακριβώς για τη μεταβίβαση της διαθέσιμης στην εκμετάλλευση ποσότητας αναφοράς «στους παραγωγούς στους οποίους περιέρχεται [η εκμετάλλευση]» ή, αντίστοιχα, των διαθεσίμων [στις εκμεταλλεύσεις] ποσοτήτων αναφοράς «στους παραγωγούς οι οποίοι τις ξαναπαίρνουν». Θα ήταν αντίθετο προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου να προσδοθεί διαφορετική ερμηνεία σε δύο διατάξεις που έχουν κατ' ουσία την ίδια διατύπωση και που, επιπλέον, περιλαμβάνονται στο ίδιο άρθρο κοινοτικού κανονισμού.

36 Δεύτερον, το ότι στις δύο παραγράφους του άρθρου 7 του κανονισμού 3950/92 πρέπει να προσδοθεί παρόμοια ερμηνεία επιβεβαιώνεται επίσης από το γεγονός ότι ο αγοραστής και ο κληρονόμος μιας εκμεταλλεύσεως, για τους οποίους κάνει λόγο η παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του άρθρου αυτού, βρίσκονται στην ίδια σχεδόν θέση με τον εκμισθωτή, δεδομένου ότι ο εκμισθωτής είναι κατά κανόνα ο κύριος της εκμεταλλεύσεως.

37 Τρίτον, η έννοια «παραγωγός» του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92 δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει διαφορετικό περιεχόμενο από την έννοια «παραγωγός» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, στοιχείο γ', του ίδιου αυτού κανονισμού, αφού η τελευταία αυτή διάταξη διευκρινίζει ότι οι ορισμοί τους οποίους περιέχει δίδονται «για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού».

38 Τέταρτον, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζουν οι κληρονόμοι του P. Henningsen και η Γερμανική Κυβέρνηση, η αρχή που καθιερώνεται με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του

κανονισμού 3950/92, ότι δηλαδή η ποσότητα αναφοράς μεταβιβάζεται μόνο με τη μεταβίβαση των εκτάσεων της εκμεταλλεύσεως προς τις οποίες συναρτάται, δεν επιβάλλει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι δεν αποτελεί προϋπόθεση για τη μεταβίβαση στον εκμισθωτή της ποσότητας αναφοράς που ανήκε προηγουμένως στον μισθωτή το να έχει ο εκμισθωτής την ιδιότητα του παραγωγού.

39 Αντίθετα, η αρχή αυτή δεν αποτελεί αναγκαία συνέπεια της θεμελιώδους αρχής που συνάγεται από την εν γένει οικονομία της ρυθμίσεως για τη συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος και η οποία υπενθυμίστηκε ανωτέρω στη σκέψη 32, ότι δηλαδή στους γεωργοκτηνοτρόφους δεν παραχωρείται ποσότητα αναφοράς παρά μόνο εφόσον έχουν την ιδιότητα του παραγωγού γάλακτος. Με άλλα λόγια, ο σκοπός που εξυπηρετεί η αρχή ότι η ποσότητα αναφοράς μεταβιβάζεται μόνο με την εκμετάλλευση προς την οποία συναρτάται είναι η αποφυγή του ενδεχομένου να χρησιμοποιούνται ποσότητες αναφοράς όχι για την παραγωγή ή εμπορία γάλακτος, αλλά για την άντληση καθαρά οικονομικών οφελών χάρη στην αγοραία αξία αυτών των ποσοτήτων αναφοράς (βλ. συναφώς τη σημερινή απόφαση στην υπόθεση C-313/99, Mulligan κ.λπ., που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 30).

40 Όσον αφορά το επιχείρημα της Γερμανικής Κυβερνήσεως ότι από την απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 1997, C-463/93, St. Martinus Elten (Συλλογή 1997, σ. I-255), προκύπτει ότι κατά τη λήξη της μισθώσεως η συναρτώμενη προς την εκμετάλλευση ποσότητα αναφοράς περιέρχεται και πάλι στον εκμισθωτή, ανεξάρτητα από το αν έχει την ιδιότητα του παραγωγού κατά την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92, αρκεί να υπενθυμιστεί ότι στην υπόθεση εκείνη το Δικαστήριο καλούνταν να αποφανθεί μόνο επί της ρυθμίσεως που διέπει την ποσότητα αναφοράς όταν ο μισθωτής, κατά τη λήξη της μισθώσεως, δεν προτίθεται να συνεχίσει την παραγωγή γάλακτος. Κατά συνέπεια, η εν λόγω απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί λυσιτελής για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης.

41 Κατά συνέπεια, πρέπει να συναχθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, κατά τη λήξη της ισχύος συμβάσεως αγροτικής μισθώσεως εκμεταλλεύσεως γαλακτοπαραγωγής η συναρτώμενη προς την εκμετάλλευση αυτή ποσότητα αναφοράς περιέρχεται, καταρχήν, εν όλω ή εν μέρει στον εκμισθωτή μόνο εφόσον έχει την ιδιότητα του παραγωγού υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού.

42 Εντούτοις, το εν λόγω άρθρο 7, παράγραφος 2, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα του εκμισθωτή να μεταβιβάζει σε τρίτο την εκμετάλλευση μαζί με τις συναρτώμενες προς αυτή ποσότητες αναφοράς, όταν δεν προτίθεται να αναλάβει ο ίδιος την παραγωγή ή την εμπορία γάλακτος κατά τη λήξη της ισχύος της συμβάσεως μισθώσεως. Συναφώς υπενθυμίζεται ότι η διάταξη αυτή δεν κάνει λόγο ειδικά για τους «εκμισθωτές», αλλά για τους «παραγωγούς» στους οποίους περιέρχεται η εκμετάλλευση. Επομένως η διάταξη αυτή δεν αποκλείει τη δυνατότητα του εκμισθωτή να μεταβιβάσει κατά το εν λόγω χρονικό σημείο την εκμετάλλευση σε τρίτο μαζί με το σύνολο ή ένα μέρος των συναρτώμενων προς αυτή ποσοτήτων αναφοράς, π.χ. βάσει συμβάσεως πωλήσεως ή μισθώσεως. Στην περίπτωση αυτή ο τρίτος, ο οποίος «ξαναπαίρνει την εκμετάλλευση» υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, πρέπει να έχει την ιδιότητα του παραγωγού υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού.

43 Κατά συνέπεια, πρέπει να προστεθεί συναφώς ότι, αν και οι τρόποι της μεταβιβάσεως αυτής πρέπει να καθοριστούν από τις νομοθεσίες των κρατών μελών, αφού ο κανονισμός 3950/92 δεν περιέχει ειδικές διατάξεις προς τούτο, η μεταβατική απόκτηση ποσοτήτων αναφοράς από τον εκμισθωτή δεν επιτρέπεται, από άποψη κοινοτικού δικαίου, παρά μόνο αν είναι αναγκαία και όσο το δυνατόν μικρότερης διάρκειας. Πράγματι, αν επιτρεπόταν η μεταβατική απόκτηση για μακρό χρονικό διάστημα ποσοτήτων αναφοράς από εκμισθωτές που δεν προτίθενται να παραγάγουν γάλα, τούτο θα αντέβαινε προς την εν γένει οικονομία της ρυθμίσεως για τη συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος και στην αρχή ότι στους γεωργοκτηνοτρόφους δεν χορηγείται ποσότητα αναφοράς παρά μόνο εφόσον έχουν την ιδιότητα του παραγωγού γάλακτος.

44 Τέλος, πρέπει επίσης να εξεταστεί το ζήτημα σε ποιο ακριβώς χρονικό σημείο πρέπει ο εκμισθωτής στον οποίο περιέρχεται η εκμετάλλευση γαλακτοπαραγωγής μετά τη λήξη της συμβάσεως μισθώσεως και ο οποίος προτίθεται να παραγάγει γάλα να έχει την ιδιότητα του παραγωγού γάλακτος, υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού 3950/92, προκειμένου να του παραχωρηθούν οι ποσότητες αναφοράς που συναρτώνται προς την εν λόγω εκμετάλλευση.

45 Είναι βέβαιο ότι ο κανονισμός 3950/92 δεν περιέχει επ' αυτού καμία ρητή διάταξη. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο εκμισθωτής πρέπει να έχει την ιδιό-

τητα του παραγωγού γάλακτος κατά το χρονικό σημείο ακριβώς της λήξεως της συμβάσεως μισθώσεως, προκειμένου να περιέλθει σ' αυτόν η εκμετάλλευση μαζί με τις ποσότητες αναφοράς που συναρτώνται προς την εν λόγω εκμετάλλευση. Συγκεκριμένα, αν ληφθεί κυρίως υπόψη ο πρωταρχικός σκοπός που εξυπηρετεί η διάταξη αυτή, δηλαδή η αποφυγή του ενδεχομένου να χορηγούνται ποσότητες αναφοράς σε πρόσωπα που επιδιώκουν να αποκομίσουν οικονομικά απλώς οφέλη από τη χορήγηση των ποσοτήτων αυτών, αρκεί να αποδείξει ο εκμισθωτής, κατά το εν λόγω χρονικό σημείο, ότι προτίθεται πράγματι να αρχίσει το συντομότερο δυνατόν να ασκεί δραστηριότητα γαλακτοπαραγωγού.

46 Κατά συνέπεια, κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει στα προδικαστικά ερωτήματα να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος συμβάσεως αγροτικής μισθώσεως εκμεταλλεύσεως στην οποία παράγεται γάλα, η μερική ή ολική μεταβίβαση στον εκμισθωτή της ποσότητας αναφοράς που συναρτάται προς την εν λόγω εκμετάλλευση είναι δυνατή μόνο όταν ο εκμισθωτής αυτός έχει την ιδιότητα του «παραγωγού», υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, ή μεταβιβάζει, κατά τη λήξη της συμβάσεως μισθώσεως, τη διαθέσιμη ποσότητα αναφοράς σε τρίτον που έχει την ιδιότητα αυτή. Για τη χορήγηση των σχετικών ποσοτήτων αναφοράς στον εκμισθωτή βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, αρκεί να αποδείξει ο εκμισθωτής, κατά το εν λόγω χρονικό σημείο, ότι προτίθεται πράγματι να αρχίσει το συντομότερο δυνατόν να ασκεί δραστηριότητα «παραγωγού» υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γερμανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 το Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht, αποφαίνεται:

Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος συμβάσεως αγροτικής μισθώσεως εκμεταλλεύσεως στην οποία παράγεται γάλα, η μερική ή ολική μεταβίβαση στον εκμισθωτή της ποσότητας αναφοράς που συναρτάται προς την εν λόγω εκμετάλλευση είναι δυνατή μόνο όταν ο εκμισθωτής αυτός έχει την ιδιότητα του «παραγωγού», υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, ή μεταβιβάζει, κατά τη λήξη της συμβάσεως μισθώσεως, τη διαθέσιμη ποσότητα αναφοράς σε τρίτον που έχει την ιδιότητα αυτή. Για τη χορήγηση των σχετικών ποσοτήτων αναφοράς στον εκμισθωτή βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 3950/92, αρκεί να αποδείξει ο εκμισθωτής, κατά το εν λόγω χρονικό σημείο, ότι προτίθεται πράγματι να αρχίσει το συντομότερο δυνατόν να ασκεί δραστηριότητα «παραγωγού» υπό την έννοια του άρθρου 9, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού.

Colneric Gulmann Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Ιουνίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. Macken